

Thinget ifjor havde under Behandling, nemlig en Forandring af Bestemmelserne i de nugældende Regler for Skolelærernes Lønningsstillæg derhen, at Procenten vilde blive at beregne for de Embeders Vedkommende, der ere under 800 Kr., ubetinget af denne Sum uden Hensyn til de andre i Finantsloven indeholdte Regler. Hvis dette Forslag bliver vedtaget, vil det medføre en Forandring af Procenten i det Hele taget, altsaa en Formindskelse af Procenten og en Omdeling af Portionerne, saaledes at de mindre Lønnede Lærere ville faae flere, medens de høiere Lønnede Lærere ville faae færre Portioner. Det vil naturligvis atter medføre, at den Fordeling, der er foreslaaet af Finantsministeren ved Vndringsforslaget udenfor Listen, maa gøres om. Har man kunnet hjælpe sig igennem det sidste Par Aar, i hvilke Lønningsstillæget har bestaaet, uden at have saadanne faste Regler, vil man ogsaa kunne gjøre Reglen om eengang til; det har ingen Betydning. Spørgsmaalet bliver imidlertid, hvorledes Ministeren og de andre Faktorer ville stille sig til et saadant Forslag fra vor Side. Det er nemlig Udvalgets Flertal, der har stillet det, og jeg haaber, at Thinget vil vedtage det. Men jeg skal strax bemærke, at jeg ventet, at Ministeren vil udtale sig allerede ved denne Behandling om, hvorledes hans Stilling er til det, for at man derefter kan tage sin Bestemmelse. — Dernæst findes der stillet to Vndringsforslag til § 10 og § 13, som Udvalget ikke har tiltraadt, og som jeg derfor ikke skal udtale mig om, men lade de ærede Medlemmer, som have stillet disse Forslag, selv motivere. Jeg har med Hensyn til dette Afsnit ikke noget Særligt at bemærke angaaende Debetningsens Indhold. Kun skal jeg gjøre opmærksom paa, at der fra Udvalgets Side er forlangt en Meddelelse om, hvorledes Udlaansbetingelserne ere ved Assistentshuset. Den er modtagen, og deraf ville ærede Medlemmer se, at den Rente, der svares Assistentshuset, er temmelig høj, navnlig for smaa Laans Vedkommende. Om der kan gøres Noget ved denne Sag, er vistnok tvivlsomt. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa den, fordi det vistnok deraf vil fremgaa, at det Spørgsmaal i Fremtiden bør tages under Overveelse, hvorvidt Assistentshuset svarer til sin Bestemmelse at være en Lettelse for Fattigfolk og en Betryggelse mod Uager. Jeg tror nok, at nogen Uager drives af Assistentshuset. Det er en Uager, vi hidtil have fundet os i, fordi man derved haabede at modvirke endnu grovere Behandling af vedkommende Laantager; men det er et Spørgsmaal, om man virkelig naaer det, man derved ønsker. Jeg tror det ikke. Jeg tror, at, hvad der her er oplyst, maa gjøre det mere og mere klart, at det neppe er ad denne Vej, at man vil kunne opnaa en virkelig Modarbejdelse af Uager. Der maa kraftigere Foranstaltninger til, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; Udvalget har heller ikke bestjæftiget

sig videre med Sagen. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa de Oplysninger, som her findes, og som maasse kunne foranledige Oftertanke hos En og Anden paa et Omraade, som vi dog maasse om ikke lang Tid ville komme til at bestjæftige os med. Hermed har jeg omtalt, hvad der vedrører disse Paragrafer, og skal dermed slutte.

Seavenius: Jeg har til § 2 kun at omtale Vndringsforslaget under Nr. 8, hvor Udvalgets Flertal har foreslaaet ikke at bevilge en Hovedstandsættelse af Jægersborg Allee. Den ærede Ordfører gjorde gjældende, at, da der her var Tale om en Hovedstandsættelse, kunde man allerede deraf se, at Sagen kunde udsættes. Det tror jeg nu ikke er noget Bevis i saa Henseende. Han gjorde endvidere gjældende, at, skøndt Veien vel ikke kunde siges at være meget god, var den dog ikke værre end saa mange andre Veie, ikke værre end mange Amtsveie her i Landet. Deri tror jeg dog, at han tager feil. Fær er det Stykke, der er Tale om at gjøre istand næste Aar, i en i høj Grad bedrøvelig Forfatning. Man er efter længere Tids vedholdende Regnveir udsat for, at dette Stykke Vej snarere viser sig som en Kanal end som en Kjørevei, og det synes dog ikke at være meget passende, at Staten har en Vej, som den anerkjender sig forpligtet til at holde vedlige, og saa holder paa en saadan Maade. Hele Udgiften til Veiens Ifstandsættelse udgjør 21,000 Kr., og for ikke at tage for Meget paa engang, har Administrationen foreslaaet at dele Udgiften paa tre Aar. Det er nu den værste og mest paatrængende Trediedel, der i Aar er Tale om at gjøre istand. Man maa heller ikke glemme, at Staten har en Dom ved den ene Ende af Veien, og saaledes tager en Indtægt af de Beskæftigede. Det turde ogsaa være en Grund til, at man ikke bør være for paaholdende overfor at gjøre denne Vej istand. At Veien er i høj Grad brugt, er jo Alle en bekendt Sag. — Til § 26 har Flertallet stillet et Vndringsforslag under Nr. 183 og har som Følge deraf ikke tiltraadt Ministerens Forslag til Lønningsstillæget for Skolelærere. Mindretallet, hvortil forøvrigt to Medlemmer af det sædvanlige Flertal have sluttet sig, har ikke kunnet været enigt med Flertallet i denne Sag. Det er vor Overbevisning, at, saalænge man bliver staaende ved denne engang ved Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen vedtagne Bestemmelse, at Tillæget til Skolelærerne kun skal udgjøre en bestemt Sum, gaar det ikke an at vedtage dette Vndringsforslag. Det kan synes meget humant og billigt imod de Lærere, der kun have en meget ringe Løn, men den er i højeste Grad ubillig mod de øvrige Lærere, og den vil i Virkeligheden fuldstændig forandre alle de Bestemmelser eller Støtstedelen af de Bestemmelser paa Finantsloven, som bestemme Fordelingen mellem